

אלן הנולין פרק שני מכות

מקלע פס הוא גוף פרטם דריילס . כל מוקס פטוי סני לרליס מפונטיס לחוד טונה לניר מלטם טהמן מקומן כלוחו דרכ ווכאוד צו מקלטם : פטם יוס פטאמ . כתטה רולס לורוטס נפלקס רולמייס דרכ מהלעלן : וסגולנטיס טנד ליזן . וזה שאלור הכתוב "הקלר ימאן" חורה אוד מצלן קומונו מונטמייס יול רקט

* רב כהנא מא קראי? נאכ"ה צבאות קדש עג' שולש וסלה לא ר' חונא
[לך] הכהנה לדך. רב נגיד מילמה מתקניעים י'ם ר' כסא וסיק
פ' פקחא להאי פרשרא חד-הוּא עזבון עזבון עזבון עזבון עזבון עזבון עזבון

נich שגלה לעיר מקלט ניגול סל או מות בוגאל הרם הוייניס ארך כי כל טונע טה וויל קרנו מונע: כרונא פטונג מדרכו וס'ק פן יידוק וכטינו והכלוא וויל כל טה רהי' נמות כי כל טונע טה לארכו ולען קרנו מלעת: ארי רותם למור כו'. שלון לו מפטע מות וויל טה ניך לנטוכ בזקלו' זוין לוין מפטע מות: ארכה עליות טופח. דבירט טולין נטעס עלי' קרכבה עליות: ומתקלט על ידי קרכבה עליות: פיטען. ליין לטום גונה ודול' בטונג קרג וויל בזמור סרג וויל גונה כי' ס'ג. דליה' בזמור כד גנות סול' בזטמיס: חטפלה: חתימת תחטמי יומי בר' יהודה אומר: יגולו'י יהודא ובר' יהודא ובר' יהודה ואברהם

כל רוחחים ועיקלו זו לחד קונג
 → וחד מוד-כ' וילך פטמעל מקלח
 ← כי טה ליחס סולח לנויה וארכ
 נו וקס נלו וגוי מקמען לה הולנו
 ↓ בכוונה יוס וכחיב נטלה קלחו זקל
 עליו וגוי: רבי חומר כל מיל' וקטבען
 ↓ פיגלע אלטוטו מוטפונגעל לימיך
 ↓ איזטטאלטוט איקוותה מסך ייסרגוות: ודכד
 ↓ צהוין וקיי טער פסיה-מקרא צפפר
 ↓ יאוכט: מושג צפלטה. מושג קיאו
 ↓ בס זקלים ומוייס כי חזן כה זקיטס נמי
 ↓ קלטמה: בגון טויר ומוייס-טלטיג (גנרייס
 ↓ מ) "וְאֵלֹהִים הָיוּ לְלַזְמָה וְקַיְמָה":
 ↓ כלsson

ליכא למא נעשה בה יי'ס יט
ר' אמי ור' אפי חד אמר מביאה ענלה ערופה וזה
ענלה ערופה בעין זוקני העיר ההייא וליכא למן
כמא בר חננא מפני מה נאמרה פרשׁת רוצחים
ברישוי

שם בשנה נבא לילו, אך לא עיר שרווחה בזמנן אינה קלחת שנשגר ורבב באנו' קווי העיר הגדיה
וה, וכן איננה מטבח עלה עוזה רביעיה בה וקוי העיר הגדיה וליכא, טפין מה נאמר פרשעת רציניהם
בלמען

וְהָא מניין רבוי יוסט כר יאודס חומר וכו' . ויחי' ת' ותולמי גם מיינע
ממלוכות דל' יוסט כר יאודס דמלוכני' ו'ג' למתגנ' מיכל
למיימר לדען חיצ'יס קלחמר הילע מחליליס סי' גולין בקביל סראו
טופיס דרכ'קחמר רצבי אללו בכרייתם הילע בכרייתם מוכחה שפיה

מִקְלָט היה כחוב על
הרצאה יופנה לשוט אמרה
תכין לך הדרכ' עשרה
חמא בר חננא פסחה לך
מהכא טוב וישר ד' עשרה
אם לחתאים יורה ק' ז'
פסחה לה פסחא לאלה ז'
לא צדרה והאללים אנדרו
יאמר מישל הקדמוני כ'
במה הכתוב מרבר בש
הנפש אחד הרוג בשוו
להו אין עדים ולזה אין
לפונדק אחד וזה שהר
המחלם וזה ישברו ב'

לידיו פשיטה דאי במודר בר גלות הוא אין והוא רニアן בחרלה אחד שונן ואחד מעריך מקודמין לעיר מקלט וביד ממש מיל שנותהיב מיתה הרגנו שונאך ושולחו וקע ונרכנו אותו ביד גואל הרם ומוה' מיל שללא נתחייב, פמ' מיל שנותהיב גלות כה הערכה את הרוץיך מיד גואל הרם מיל שנותהיב גלות כה שנא' והישיבו אותו הערכה אל עיר מקלט אישר נס שבגלוין בסבוריין הן אחד שונן ואחד מיר קולטתונן אינן נס שבבמייר אינן קולטתונא' אל עלעור עיר שהובה ורוצחים ודבר באוני זקי העיר היה אח דבריו ולא שהושו אל עלעור עיר שאין בה וקניהם אינה קולטה דבענן זקי העי' זקי היע' שאין בה וקניהם רבי אמר ור' אמר חד אמר קו' קולטה למאנ' בזאנ' אינה קולטה בעין זקי העי' זקי היע' קולטה מצהה בעלמא, עלי' שאין בה וקניהם ור' אמר נעשה בה בן סורר ומורה וחר אמר אין נעשה

למ"ב אין געשה בה בן סורר ומורה בעין יוקי עירו ר' בן סורר ומורה מצוה בעלמא געיגט שאן בת זקנים אמרב אינה מביאה עגלהعروפה למ"ב אינה מביאה באיכט מביאה עגלהعروפה מצוה בעלמא. א"ר ר'

מִנְחָה אֲמֵינַי פָּתַח מִלְּאָכָל
וּמְלֵאָתָל כְּסֶמֶן
עַצְּנַי טו' :

מִנְחָה בְּמִינַי פָּתַח מִלְּאָכָל
הַמְוֹנָה כְּלִי הַוְסִיף
בְּלָא בְּרָכָה מִזְבֵּחַ :

נָא דְמַיִי סָסָכֶל חָ:

ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

תינוקות

תְּמִימָנָה וְעַמְּדָה
בְּכָלְכָלָה וְבְּמִזְמָרָה
בְּמִזְמָרָה וְבְּמִזְמָרָה
בְּמִזְמָרָה וְבְּמִזְמָרָה

רכינו תനנא
 שלמה שחרי שלמה
 בנק להקריב על נזק
 הונא ריבר
 אלמור בן יעקב אויר
 מלך מלך הארץ כבוד
 לשליטה רוכס ווינט
 שכיר הרוץ ויונת
 לאט טנארן קאנן ליל
 הריך עיש האהבה להיל
 מיטעלען ציא רושע
 בכנו אוד שחרב בשגש
 ואוד שחרב כבוד וקבר
 בהן עזים ווינט הקבר
 למוקם אחר וה שחרב
 בפודר יש שוגן התול
 זיה שעורן מן המולע נעל עלי^{לען}
 והריה וזה שחרב במורה
 גאליה זהה שחרב בשגש
 הנכניות ומון הכתובין
 ברוך שארם וויזט
 יילך שם מליכין דרכיב
 מן תורה דרכיב לא
 חילך פהס כון שרגזין
 נאמנד לו קוטן קותם
 מן הנכניות עני יונת
 אלחיך מליך לויוועז
 מיטעליך ברוך תאיל
 מן הכתובין טה ווינט
 הוא ליין לאליענים יונת
 צו: וזה אמן מיטעלן מורה
 ברכו נרדרה רוח
 הונא ריבר והרכוב
 את דבריך ולא שהושע